

Chief Editor

Dr. M. Sadik Batcha

Advisory Editor

Dr. N. Chandra Segaran

Editorial Board

Dr. MAM. Rameez

Dr. Jeyaraman

Dr. A. Ekambaram

Dr. G. Stephen

Dr. S. Chitra

Dr. S. Senthamizh Pavai

Dr. Aranga. Pari

Dr. A. Shunmughom Pillai

Dr. P. Jeyakrishnan

Dr. Seetha Lakshmi

Dr. S. Easwaran

Dr. Kumara Selva

Dr. Ganesan Ambedkar

Dr. Krishanan

Dr. Kumar

Dr. S. Kalpana

Dr. T. Vishnukumaran

Dr. M. N. Rajesh

M. Ramakrishnan

Dr. Govindaraj

Dr. Uma Devi

Dr. Senthil Prakash

Dr. M. Arunachalam

Dr. S. Vignesh Ananth

Dr. Pon. Kathiresan

Dr. S. Bharathi Prakash

நவீனாத் தமிழ்ராய்வு

(பஞ்சாட்டும் பஞ்சமுகத் தமிழ் காலாண்மை ஆய்விற்கு)

Journal of

Modern Thamizh Research

(A Quarterly International Multilateral Thamizh Journal)

Arts and Humanities (A), Language
Literature and Literary Theory, Tamil
UGC Approved, E-ISSN, UGC-A, Journal

Published by

RAJA PUBLICATIONS

No. 10 (Upstair), Ibrahim Nagar, Khajamalai,
Tiruchirappalli - 620 023, Tamil Nadu, India.

Mobile : 9600535241

Website : www.rajapublications.com

28 பகுதி-3
Part -3

நற்றினையில் உவமை நயம்

முனைவர் ஆ. மரிய தனபால்
 உதவிப்பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை, தூய வளனார் தன்னாட்சிக் கல்லூரி,
 (பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைவுப்பெற்றது),
 திருச்சிராப்பள்ளி-02, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ஆய்வுச்சருக்கம்

சங்கப் புலவர்கள் இயற்கையோடு ஒன்றி வாழ்ந்ததால், அனைத்துயிர்களின் இயல்பையும் நன்கு அறிந்திருந்தனர். ஆதலின், ஒரு பொருளைப் பற்றிப் பாடும்போது, அதனோடு ஒப்புமையுடைய பிறிதொரு பொருள் இயல்பாக அவர்களது எண்ணத்தில் தோன்றியது. அதனை அப்படியே உவமையாக்கினர். அப்படிப்பட்ட உவமை நயத்தை நற்றினையில் எடுத்தாளப் பெற்றனர். அதன் வாயிலாக அறியலாகும் வரலாற்று உண்மைகளை இனங்காணுவது இன்றியமையாதது ஆகும். உவமைகளை வரலாற்று உவமை, தெய்வ உவமை, அறங்கமை, புராண உவமை என்று பிரித்தறிய முடிகிறது. உவமை என்கிற அடிப்படையில் சங்க கால புலவர்களால் எடுத்தாளப் பெற்ற நாடு, நகரம், வேந்தர், குறுநில மன்னர் ஆகியோரின் செம்மாந்த வாழ்வியலை அறியலாம். சங்ககால தமிழகத்தில் வேந்தர், வேளிர்களை அடுத்த நிலையில் குறுநில மன்னர்கள் இருந்தனர். இக்குறுநில மன்னர் வேந்தர்கள் ஆட்சிக்கு உட்பட்டு அவர்களுக்கு வரி செலுத்துபவராகவும், அவர்கள் அரசியலில் தாழும் பங் கேற்று, போர் களங் களில் வேந்தர்களுக்குப் படைத்தலைவராகவும் இருந்தனர். இதில் சேர, சோழ, பாண்டிய நாட்டுக் குறுநில மன்னர்கள் என முறையே பாகுப்படுத்தப்பட்டனர்.

கலைச்சொற்கள்: இயற்கை, உயிர், உவமை, இயல்பு, ஒப்புமை, நாடு, நகரம், வேந்தர், குறுநில மன்னர், புராணம், வாழ்வியல், ஆட்சி, வரி, படைத்தலைவர்.

முன்னுரை

எட்டுத்தொகை நூல்கள் இவையெனப் பாடும் வென்பாவால் முதலிடம் பெற்றுத் திகழ்வது

நற்றினை ஆகும் நல் என்ற அடைமொழி பெற்றது இதனை நற்றினை நானூறு என்றும் அழைப்பார். இந் நூலைத் தொகுத் தவர் யா ரெனத் தெரியவில்லை. தொகுப்பித்தவன் பன்னாடு தந்த பாண்டியன் மாறன்வழுதி ஆவான். மன்னர்களின் ஆட்சி மேன்மை, கொடைத்திறம், மன்னர்களைப் பின் பற்றி மக்கள் வாழ்ந்த அறவாழ்வு ஆகியவற்றை அறியவும் இந் நூல் துணைசெய்கின்றது. காதலையும் வீத்தையும் இருக்கண்களைப் போற்றி வாழ்ந்தவர்கள் சங்ககால மாந்தர்கள் ஆவார். பல்வேறு காலங்களில் பல்வேறு புலவர்களால் பாடப்பெற்ற நால் ஆகும் நல்ல ஒழுக்கங்களின் தொகுதியாகவே நற்றினை விளங்குகிறது. அகிலக்கியமாக இருப்பினும் புறக்கருத் துக்கள் நற்றினையில் நிரம்ப காணப்படுகிறது. ஒரு தலைவன் தலைவியின் காதல் அனுபவங்களைத் தொடர்ச்சியாகக் கூறாமல், பல்வேறு தலைவன் தலைவிக்கிடையே நடைபெற்ற காதல் நிகழ்வுகளைத் தொடர்ச்சியின்றி புலவர்கள் இயற்றியுள்ளனர். தலைவன் தலைவி இருவருக்குமிடையே நடைபெறும் இன்ப துன்ப நிகழ்வுகளை எடுத்துரைக்க விரும்பிய புலவர்கள் கையாண்ட உவமை நயம் போற்றுதலுக்குரியதாகும். இதன் அடிப்படையில் புலவர்களால் கையாளப்பெற்ற உவமையில் வேந்தர்கள், குறுநில மன்னர்கள், தலைநகரங்கள், அடையாளப் பூமாலைகள் போன்றவைகள் எவ்வாறு உவமிக்கப் பெற்றுள்ளன என்பதை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

உவமையின் தொன்மை

ஒரு பொருளை அதைவிடச் சிறந்த மற்றொரு பொருளோடு ஒப்பிட்டுக் கூறுவது உவமை ஆகும் உவமையும் உவமிக்கப்படும் பொருளையும்

வேறுபடுத்தாமல் இரண்டும் ஒன்றே எனக்காறுவது உருவகம் ஆகும். உவமை அணியின் இலக்கணத்தைக் கீழ்க் காணும் நூற்பா விளக்குகிறது.

“பண்பும் தொழிலும் பயனும் என்று இவற்றின் ஒன்றும் பலவும் பொருளோடு பொருள் புனர்த்து ஒப்புமை தோன்றச் செப்புவது உவமை”
(தண்டி.நூற்பா:30)

பண்பு, தொழில், பயன் போன்றவற்றை அடிப்படையில் உவமை அமையும்.

“இலக்கியக்கலைத் துறையில் படைப்பாளர் கையாளும் கலைநுணுக்கத் திறன்களுள் மிகப் பழைமையானதும், கவிஞரின் வெளியீட்டு முறைக்கு ஒளியும் தெளிவும் சேர்ப்பதும், பயில்வாரின் நெஞ்சங்களை எளிதில் ஈர்ப்பதும், கவிஞர் கண்ட காட்சியை மற்றவர் அவனது கற்பனை எல்லைக்குள் மிக நெருங்கிச் சென்று உள்ளபடி கண்டு கொள்ளத் துணைக் கலைக்கருவியாய் இருப்பதும் உவமை அணியாகும்”²

என்று பாலச்சந்திரன் குறிப்பிடுவர்.

“காணப்பட்ட பொருள்களை ஒப்பிட்டுப் பார் க் கும் இயல்பு மனிதனிடம் இயற் கையாக அமைந்துள்ள ஓர் பண்பாகும். மனிதனிடம் என்று எண்ணம் தோன்றிற்றோ அன்றே மொழியுந்தோன்றி இருத்தல் வேண்டும். மொழி தோன்றிய அன்றே உவமை தோன்றி இருக்கும். எனவே உவமை என்று தோன்றிற்று என்று ஆராய்வது, மனிதன் என்று எண்ணத் தொடங்கினான் என்று ஆராய்வதேயாகும். அது இயலாதென்பது கண்கூடு”³

என்று குறிப்பிடுவர். அந்தளவிற்கு உவமை என்பது தொன்மை வாய்ந்த ஒன்றாகும்.

எனவேதான், உவமையே அணிகளுக்கெல்லாம் தாய். பிற அணிகள் அதிலிருந்து தோன்றி வளர்ந்தவையே என்பர். பலவகை உவமைகள்

சிறப்புறக் கூறப் பெற்றிருத்தலின், சங்க இலக்கியத்தை உவமைக் களஞ்சியம் எனலாம். பிற்காலத்தே காணப்படும் உவமைகள் பலவும் சங்க இலக்கிய உவமைகளுக்குக் கடன்பட்டவையாகும். வல்வில் ஓரியின் காட்டு மணம் போன்ற கூந்தல்

குறிஞ்சி நில வழியில் குமிழ் மரத்தின் வளைந்த மூக்கை உடைய முதிர்ந்த பழங்கள் அங்கு விளையாடும் மான்களுக்குச் சிறந்த உணவாகும். வல்வில் ஓரியின் காடு போன்று மணம் வீசும் கருமையாய்த் திரண்ட தழைத்த கூந்தலையுடையவள் தலைவி என்பதை,

“அத்தக் குமிழின் கொடுமூக்கு விளைகளி ஏறிமட மாற்கு வல்சி ஆகும் வல்வில் ஓரி கானம் நாறி, இரும்பல் ஒலிவரும் கூந்தல் பெரும் பே துறுவன், யாம் வந்தனம் எனவே”⁴ (நற்.06:7-11)

என்ற பாடலடிகள் எடுத்துரைக்கின்றன. தலைவன் தலைவியைப் பார்க்க வருவதை அறிந்தால் அவள் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியடைவாள் என்பதாக அமைந்த பாடலாகும். இதற்குள் குமிழம் பழம் மான்களுக்கு உணவாகப் பயன்பட்டதையும், வல்வில் ஓரியின் காட்டு மணம் போன்றது தலைவியின் கூந்தல் வாசனை என்பதும் உவமையாக விளக்கப்பட்டுள்ளது.

தொண்டி நகர் போன்ற சிறப்புடையவள்

அகன்ற வயல்களில் அரியப்பட்ட நெல் கதிர்களை உடைய பெரிய நெற்போரில் மலர்ந்த நெய்தல் மலரைப் போன்ற கண்களை உடையவள். இவளுடைய அழகையும் வளமையையும் பார்க்கும் போது திண்மையான தேரினை உடைய சேர அரசனின் தொண்டி நகரைப் போன்ற சிறப்பினைப் பெற்றவள் என்பதை,

“..... அகலவயல்

அரிவனர் அரிந்தும் தருவனர் பெற்றும் தண்சேறு தாஅய மதனுடை நோன்தாள் கண்போல் நெய்தல் போர்வில் பூக்கும்

தின்தேர்ப் பொறையன் தொண்டி
தன் திறம் பெறுகிறவள் ஈன்ற தாயே”
(நற்.08:5-10)

என்ற பாடலடிகள் வாயிலாக அறியமுடிகிறது. இயற்கைப் புணர்ச்சியில் தலைவியைக் கண்ட தலைவன் ஆழ்தலைவியைப் போன்று பெற்றிருந்த தாயும் தொண்டி நகரின் சிறப்பினைப் பெற தலைவன் விரும்பியதாகக் கருத்தமையைப் பெற்றுள்ளது.

பழையன் வேற்படையைப் போன்ற தலைவி

சோழ மன்னர் கொங்கு நாட்டாரை அடக்கும் பொருட்டு, வெண்மையான தந்தங்களை உடைய யானைகளைக் கொண்ட, போர்டு என்னும் ஹரின் தலைவனாகிய பழையன் என்பவனைத் துணையாகக் கொண்டார். அவன் தப்பாத வேல் படையை உடையவன். அவ்வேல் படையைப் போன்ற தப்பாத உன் நல்ல சொற்களைக் கேட்டு உண்மையை உணர்ந்தாள் தலைவி என்பதை,

“அண்ணாந்து ஏந்திய வனமுலை தளரினும்,
பொன்னேர் மேனி மணியின் தாழ்ந்த
நல்நெடுங் கூந்தல் நரரயொடு முடிப்பினும்,
நீத்தல் ஒம்புமதி பூக்கேழ் ஊர
இன்கடுங் கள்ளின் இழைஅணி நெடுந்தேர்க் கோற்றக் கோற்றக் கோங்கர்ப் பண்ணியர்,
வேண்கோட்டு யானைப் போஷர் கிழவோன்
பழையன் வேலவாய்த் தன்னநின்
பிழையா நன்மொழி தேறிய இவட்கே”
(நற்.10)

என்ற பாடலடிகள் எடுத் துரைக் கின்றன. உடன்போக்கு மேற்கொண்ட தலைவியைக் குறித் துத் தோழி தலைவனிடம் கூறும் கருத்துக்கள். தலைவியினுடைய வளர்ந்து அண்ணாந்து ஏந்திய அழகிய மார்புகள் தளர்ந்தாலும் பொன்போன்ற மேனியில் கருமணி போன்ற நெடுங்கூந்தல் நரத்தாலும் இவள் நம் தழுவலுக்கு பயன்படமாட்டாள். முதிர்ந்தாள் என்று கருதிக் கைவிடாது பாதுகாப்பாயாக என்று தோழி தலைவனிடம் வேண்டுவது சிறப்பாகும். மேலும், சோழ மன்னர் கொங்கு நாட்டாரை அடக்கும்

பொருட்டு குறுநிலந் தலைவனான பழையனைத் துணைக்கு அழைத்ததையும் அறிய முடிகிறது. சேரன் மதிலை சோழ மன்னன் அழிந்தபோது ஏற்பட்டது போன்ற அஸர்

தலைவியின் பிரிவாற்றாமையை உணர்ந்த தோழி தலைவியிடம் குறித்த பருவத்தில் தலைவன் வருவான் என்று ஆறுதல் கூறுவதாக அழைந்த பாடலாரும்.

“..... குட்டுவன்

அகப்பா அழிய நூறி செம்பியன்
பகல்த் வேட்ட ஞாட்பினும் மிகப்பெரிது
அலர்எழ் சென்றனர் ஆயினும் மலர்கவிழ்ந்து
மாமடல் அவிழ்ந்த காந்தளஞ் சாரல்,
இனம்சால் வயக்களிறு பாந்தள் பட்டெனத்
துஞ்சாத் துயரத்து அஞ்சுபிடிப் பூசல்
நெடுவரை விடரகத்து இயம்பும்
கடுமான் புல்லிய காடுஇறந் தோரே”
(நற்.14:3-11)

வலிமை மிக்க ஆண்யானை பாம்பின் வாய்ப்பட்டது அதனைக் கண்ட பெண்யானை அடங்காது துயரத் தோடு பிளிறி ஓசை எழுப்பியது. அவ்வோசை வேகமாகச் செல்லும் குதிரையை உடைய புல்லி என்பாரது காட்டகம் முழுவதும் கேட்டது அக்காட்டின் வழியில் சென்ற நம் காதலர் என் தோனின் அழகு கெட்டுப் பழைய நலம் எல்லாம் தொலைய இன்பம் தராதவராய் என்னைக் கைவிட்டுச் சென்றார் என்று நீ கூறினாய். சேரனுடைய மதில் அழியுமாறு இடித்துச் சோழ வேந்தன் ஒருநாள் அவ்வுரைத் தீப்படுத்ததைக் காட்டிலும் ஊர் மக்கள் அலர் பேசியதால் பெரிய பழி உண்டாக அவர் பிரிந்து சென்றார். அவ்வாறு கைவிட்டுச் சென்றாலும் என்மீது மிகுந்த அன்பு உள்ளவர். அதனால் குறித்த பருவத்தில் வந்து விடுவார் என்று இயற்பழித்த தோழியிடம் தலைவி எடுத்துரைப்பதாகப் பாடலின் கருத்தமைகிறது. தொண்டியிலுள்ள அலை ஓய்ந்த கடல் போன்ற தலைவியின் நிலை

பிரிவிடை ஆற்றாளாகிய தலைவியைத் தோழி தேற்றியதாக அழைந்த பாடலில், தொண்டி மற்றும்

சேர்மான் கணக்கால் இரும்பொறையின் வலிமையும் எடுத்துரைப்பதாக அமைந்துள்ளன.

“பருவரல் நெஞ்சமொடு பல்படர் அகல வருவர் வாழி தோழி மூவன் முழுவலி முள்ளியிறு அழுத்திய கதவின், கானலந் தொண்டிப் பொருநன், வென்வெல் தெறலுஅருந் தாணைப் பொறையன், பாசறை, நெஞ்சம் நடுக்குறூஷம் துஞ்சா மறவர் திரைதபு கடவின் இனிதுகண் படுப்பக் கடாஅம் கழியிய கதன்அடங்கு யானைத் தடாஅநிலை ஒருகோட் டன்ன, ஒன்றிலங்கு அருவிய குன்றுஇறந் தோரே”⁹ (நற்.18)

இப்பாடலில் கணக்கால் இரும்பொறை மூவன் என்பவனைப் போரில் வென்று அவனுடைய வலிமையான முள் போன்ற பற்களைப் பிடிஉங்கிக் கொணர்ந்து தன் வாயில் கதவில் இழைத்து வைத்தான் என்ற செய்தியும் காணப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட தொண்டி நகரின் தலைவனும் வெல்லும் வேற்படையை உயைவனும் பகைவரால் வெல்லுவதற்கு அரிய சேனையை உயைவனும் என்று கணக்கால் இரும்பொறை புகழப்படுகிறான்.

அவருடைய பாசறையில் வீரர்கள் கண் துயிலாது இருந்தனர். அவர்கள் நெஞ்சு நடுங்கவும் கண்துயிலாது இருக்கவும், காரணமான யானை இப்போது மதம் அடங்கி உள்ளது. அந்த யானையின் மதம் அடங்கியதால் வீரர் யாவரும் அலை ஓய்ந்த கடல்போல இனிதாகக் கண் உறங்கினர். அந்த யானையின் ஒற்றைத் தந்தம் போல் விளங்குகின்ற அருவியை உடைய மலைவழியில் தலைவர் சென்றார். கவலையோடு வருத்தங்கொண்ட நீ உன் கவலை நீங்க தலைவர் விரைவில் வருவார் என்பது பாடலின் கருத்தாகும். இப்பாடலின் வாயிலாக வெற்றிப்பெற்றவன் தோல்வியடைந்தவனின் பல்லினைப் பிடுங்கி தன்னுடைய கதவில் இழைத்த செய்தியும் பண்டைய போர் முறைகளில் ஒன்றையும் அறியமுடிகிறது.

மாந்தை நகர் போன்ற தலைவியின் நலம் வண்டுகளைப் பழங்கள் என்று கருதி நண்டு வண்டுகளைக் கைக்கொண்டது. நண்டு பிடித்த வண்டு ஒலிக்க ஆரம்பித்ததை உணர்ந்து அது பழம் அன்று வண்டு என நண்டு உணர்ந்தது. அப்போது அங்கு வந்த நாரையைக் கண்டு நண்டு கனியை விட்டு விட்டு ஒடியது. அத்தகைய கடல்துறை விளங்கும் மாந்தை நகர் போன்ற தலைவியின் நலமும் முன்பு இத்தன்மை உடையதாகும். இவளிடத்துக் களவுக்காலத்தில் நீ விலகாமல் இருந்து அன்பு செய்தாலும் பசப்பற்றாள். இணைப்பு சிறிது கை நெகிழ்ந்தாலும் அவள் வருந்துவாள்.

திருக்குறளில் புணர்ச்சி விதும்பல் என்னும் அதிகாரத் தில் நினைத் த அளவிலே களிப்படைதலும் கண்ட அளவிலே மகிழ்ச்சி அடைதலும் ஆகிய இந்த இருவகை தன்மையும் கள்ளுக்கு இல்லை, காமத்திற்கு உண்டு என்பதை,

“உள்ளக் களித்தலும் காண மகிழ்தலும் கள்ளுக்கில் காமத்திற் குண்டு” (குறள்.1281)

நயம்பட வள்ளுவர் எடுத்துரைத்தைப் போன்று கீழ்க்கண்ட நற்றிணைப்பாடலும் குறிப்பிடுவது ஒப்புநோக்குவதற்குரியதாகும்.

“புன்கால் நாவல் பொதிப்புற இருங்கனி கிளைசெத்து மொய்த்த தும்பி பழங்கெத்துப் பல்கால் அலவன் கொண்ட கோட்கு அசாந்து கொள்ளா நரம்பின் எய்தி விடுக்கும் துறைகெழு மாந்தை அன்ன இவள்ளநலம் பண்டு இற்றே, கண்டசின் தெய்ய, உழையின் போகாது அளிப்பினும், சிறிய ஞாகிழ்ந்த கவின்னலம் கொல்லோ? மகிழ்ந்தோர் கள்ளி செருக்கத்து அன்ன காமம் கொல்? இவள் கண்பசந் ததுவே”¹⁰ (நற்.35:2-12)

இப்பாடலடிகளில் அழகான உள்ளுறை அமைந் துள்ளது. நாவல் பழத் தைத் தலைவியாகவும், வண்டுகளைத் தோழியராகவும், நண்டுகளைச் சுற்றுத்தாராகவும், நாரையைத்

தலைவனாகவும் எடுத்துரைக்கப்பெற்றுள்ளது. நாவல் பழக்ஞதைத் தும்பிகள் மொய்த்தது போலத் தலைவியைத் தோழிகள் சூழ்ந்திருந்தனர். நண்டாகிய கற்றத்தார் இடர் வினைவிக்க, நானை என நெய்தல் நிலத்தலைவன் இற்செறிப்பு நீக்கி தலைவியை வரைவுகொண்டான் என்ற முறையில் பாடல் அமைந்துள்ளதோடு மாந்தை நகர் போன்ற அழகு நலம் கொண்டவன் தலைவி என்று இயம்புகிறது.

ஒரியின் கொடைக்கு நிகரான செலவுமே
பெற்றாலும் பிரியாதே

வெம்மையான போராற்றல் வல்ல வீரர்களின் தலைவனும் கொடுப்பதில் சிறந்தவனுமான ஓரியின் கொடைக்குப் பொருந்திய செல்வம் நாம் அடையப் பெற்றாலும். அச் செல்வம் தலைவியோடு இணையும் கூட்டத் தைக் காட்டிலும் வன் மையானதன் று என நினைத் து செலவழங்கினான்.

“..... வெம்போர்
மழவர் பெருமகன் மாவள் ஓரி
கைவளம் இயைவது ஆயினும்,
ஐதுஏறு அம்ம இயைந்துசெய் பொருள்”
(நற்.52:8-11)

எனும் பாடலடிகளில் கொடுப்பதில் சிறந்தவன் ஓரி
என்றும், அவன் கொடுக்கும் கொடைக்கு நிகரான
பொருள் கிடைத்தாலும் தலைவியின் அன்பை
விடச் சிறந்தது வேறொன்றும் இல்லையென
உணர்ந்து பொருள்ட்ட செல்லாமல் தலைவிக்கு
உகந்தவனாக வாழ்ந்தான் என எடுத்துரைக்கின்றன.
நல்நிமித்தம் கூறிய அயல்வீட்டுப்பெண்ணின்
சொல் கிடங்கில் போல இனிமையானது

விட்டு விட்டுக் கரையைக் கரைத்துச் செல்லும் காட்டாற்றில் கலங்கித் தோன்றும் பாசியை நீர் அங்குமிங்கும் அலைக்கும் அப்பாசித் திரள் எல்லா இடங்களிலும் கலக்க, வெண்மையான அருவியை உடைய ஒளி மிகுந்த துறை இடத்தே யானை புலியோடு போர்செய்தலால் புண்பட்டது. புண்பட்ட யானையின் தந்தத்தை விரும்பிய அன்பற்ற

கானவர் வில்லில் இருந்து அம்பைச் செலுத்துவர். அங்கும் பட்டதால் யானை பினிறிப் பேரொலியை உண்டாக்கும் அங்கோலி இடத்தை ஹோல் பெரும் முழுக்கமாகக் கேட்கும். அவ்வாறு ஒலிக்கும் மனதைப் படிய நம் தலைவன் குறித்த பருவத்து வந்திலன், அவனை என்னி இருக்கும் அப்பொழுது நம் அயல் வீட்டுப் பெண் ஒருத்தி மற் றொருத்தியுடன் பேசும்போது அவன் இப்பொழுதே வருவான் என்று கூறினாள். அச்சொல் கிடங்கில் என்னும் ஊர் போல இனிமை வாய்ந்ததாகும்.

“அமுதம் உண்கநம் அயலில் ஆட்டி
கிடங்கில் அன்ன இட்டுக்கரைக் கான்யாற்றுக்
கலங்கும் பாசி நீர் அலைக் கலாவ,
ஒளிருவெள் அருவி ஒண்துறை மடுத்துப்
புலியொடு பொருத புண்கூர் யானை
நற்கோடு நயந்த அன்பில் கானவர்
விற்கழிப் பட்ட நாமப் பூசல்
உருமிடைக் கடிதிடி கரையும்
பெருமலை நாடனை வருஷம்ன் ரோளே”¹²
(நற்.65)

எனும் பாடலடிகளின் வாயிலாக, நம்மோடு தொடர்பு அற்றவரால் கூறப்படும் கருத்துகள் நன்னிமித்தமாக அமையும் என்ற நம்பிக்கை உண்டு அதனால் மலைநூடன் இப்போதே வருவான் என நான் கருதுகின்றேன். நன்னிமித்தம் சுற்றிய அயல் வீட்டுப்பெண் தேவர் உணவாகிய அழுதத்தை உண்பாளாக என்று தலைவி வாழ்த்தியதாகவும் கிடங்கில் என்னும் ஊர் போல அவள் சொல் இனிமை வாய்ந்தது என்பது பாடலின் பொருளாகும்.

அம்பர் எனும் ஊரிலுள்ள ஆற்றுக்கருமணல் போன்ற சூந்தல்

கொன்றை மரங்கள் பல வெயில் நிலைத்து இடங்களில் அழகுபெற்ற தோன்றும் வண்ணம் அமைந்தன. கடத்தற்காரிய பாலைநில வழி. கொல்லப்பெற்ற பிணங்கள் பருந்துகள் வீழ்வது போல பகைவரின் தேர் ப் படையோடு போர்செய்தனவும். சொர் சொரப்பாக அமைந்த

பெரிய தூதிக்கைகளை உடையனவும், நீண்ட தந்தங்களைக் கொண்டனவுமாகிய யானைகளைப் படையாகக் கொண்டவன் புகழை விரும்பும் கிள்ளிவளவன் ஆவான். அவனுடைய அம்பர் என்னும் நகரும் அலங்கூரிக்கப்பெற்ற கொடிகளுடன் விளங்கும். அவ் வூரைச் சூழ்ந்த அரிசில் ஆற்றுக்கருமணல் போன்று தலைவியின் கூந்தல் அக்கூந்தலிட்டதே துயில்வத்தைக் கைவிட்டுச் சிறுபொழுதும் இருக்கமாட்டேன் என்று தலைவன் கூறுவதாக அமைந்த பாடல்.

“அருஞ்சுரம் எளியமன் நினக்கே, பருந்துபட, பாண்டிலொடு பொருத பல்பிணர்த் தடக்கை எந்துகோட்டு யானை இசைவெங் கிள்ளி வம்புஅணி உயர்கொடி அம்பர் சூழ்ந்த அரிசிலும் அம் தண்ணறல் அன்னிவள் விரிசுவி கூந்தல் விட்டுஅமை கலனே”¹³ (நற்.141:7-12)

யானைப்படையை உடைய கிள்ளிவளவனின் அம்பர் நகரத்தில் ஒடும் அரிசில் ஆற்றில் காணப்படும் கருமணல் போன்ற தலைவியின் கூந்தல் என்று பாடலடிகள் எடுத்துரைக்கின்றன.

ஆர்க்காடு என்னும் ஊனின் சிறப்பிற்கு நிகரான தலைவியின் தோள்கள்

அழிசியின் நெற்கதிர்களிடையே வண்டுகள் மொய்க்க, மலரும் நெய்தல் பூக்களில் இருந்து தேன் வடியும். வயல் சூழ்ந்த ஆர்க்காடு என்னும் ஊரைப் பகைவர் அனுக இயலாது. அதுபோலத் தலைவியின் தோள்கள் அனுகுவதற்கு அரியன். அவனுடைய பருத்த தோள்கள் விருப்பத்தை உண்டாக்குவன. மான் போன்ற குளிர்ச்சியிடைய கண்களை உடையவள். அவள் சிலசொற்களையும் சிறிய சிரிப்பையும் உதிர்ப்பவள். அவள் புன்னைக்கு நீ மகிழ்ந்தாய் ஆதலின் அவள் கிடைக்கப்பெறாத நிலையில் நீ துன்பறுவாய் என்று தலைவன் நெஞ்சிற்கு உரைத்தனவாகும்.

“தேம்கமழ் விரிதார் இயல்தேர் அழிசி, வண்டுமுச நெய்தல் நெல்லிடை மலரும் அரியல்ஆம் கழி ஆர்க்காடு அன்ன காமர் பணைத்தோள் நலம்வீறு எய்திய,

வலைமான் மழைக்கண், குறுமகள் சிலமொழித் துவர்வாய் நகைக்குமகிழ்ந் தோயே”¹⁴ (நற்.190:4-9)

என்னும் பாடலடிகளின் வாயிலாகத் தலைவியின் குணமானது ஆர்க்காட்டை எவ்வாறு பகைவரால் நெருங்க முடியாதோ அதுபோன்று தலைவியின் மனதில் குடிபுகுவது கடினமான செயலாகும் என்பது கருத்தாக அமைகிறது.

மலையனது ஆற்றலுக்கு அஞ்சிய ஆரியர் போல் பரத்தைக்குத் தலைவி அஞ்சதல்

பரத்தையர் ஒழுக்கம் மேற்கொள்ளாமல் தலைவனைத் தலைவி தற்காத்துக்கொள்ளும் விதமாக அமைந்த பாடல்.

“விழவுக்களம் பொலிய வந்துநின் றன்ளே எழுமினோ எழுமின்னங் கொழுநற் காக்கம், ஆரியர் துவன்றிய பேர்திசை முன்னூர்ப் பலர்த்தன் கழித்த ஒன்வாள் மலையனது ஒருவேற்கு ஒடி யாங்குநம் பன்மையது எவனோஇவள் நன்மைதலைப் படினே”¹⁵ (நற்.170:4-9)

திருவிழா காணும் பொருட்டுப் பார்க்குமிடம் எங்கும் பொழிவெய்துமாறு வந்து நிற்கின்றாள். இவளை எல்லோரும் காணுங்கள். நம் காதலனை இவள் மற்றொரு பரத்தையிட்டதுத் தூது செல்ல வைக்காதபடி பாதுகாக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம் எழுங்கள் இவள் கருதிய வலிமை கைகூடுமானால், ஆரியர் நெருங்கிச் செய்த போரில் மிகுந்த புகழை உடைய முன்னூர்ப் போர்க்களத்தில் பலருடன் போருக்குச் சென்று தன் ஒப்பற்ற வாளை எடுத்த மலையனது ஆற்றலுக்கு அஞ்சி ஆரியப் படை ஓடியதுபோல நம்முடைய கூட்டமும் ஒழிய வேண்டியது அல்லாமல் வேறு ஏதற்குப் பயன்படும் என்பது பாடலின் கருத்தாகும்.

அன்னிக்கும் திதியனுக்கும் நடந்தபோர் போன்றது தலைவியின் ஜடல்

தலைவன் பரத்தையர் பலரைப் பெற்று அவர்களோடு இணைவதை விரும்பியவன்.

ஆதலால் நம் விட்டிற்கு வருவது இல்லை. ஒரு வேளை அவன் வந்தாலும் நம் தலைவி தன் ஊடலை விட்டுக் கொடுப்பதில்லை என்பதை.

“பலர்ப்பெறல் நசைது நம்கில் வாரலனே, மாயோள், நலத்தை நம்பி விடல்ளூல் லாளே அன்னியும் பெரியன், அவனும் விழுமிய இருபெரு வேந்தர், பொருகளத்து ஒழித்த புன்னை விழுமம் போல,

என்னொடு கழியும்தில் இருவரது இகலே”¹⁶
(நற்.180:4-9)

பாடவெட்கள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. அன்னிக் குடியைச் சார்ந்த அன்னி என்பவனும் தேரமுந்தூரில் உள்ள திதியன் என்பவனும் ஆகிய இருவரும், போரிட்ட குறுக்கை என்னும் இடத்தில் போர்க்காலத்தில் அன்னியால் வெட்டிச் சாய்க்கப் பெற்ற புவும், மலரும் கூடிய புன்னை மரம் வீழ்ந்து வேந்தர் இருவரும், பகைமுடித்தாற் போலத் தலைவன் தலைவி ஆகிய இருவர் பகையும் இடையில் உள்ள நான் இறந்து படுவேன், அதனால் என் ஒருத்தியோடு இப்பகை முடிந்து போகட்டும் எனத் தோழி தலைவிக்காகத் தலைவனிடம் அறுத்தொடுநின்று வேண்டுகிறாள்.

ஆய்அண்டிரனின் யானைக் கூட்டம் போன்ற மழைமேகம்

பருவம் கண்டு ஆற்றாளாகிய தலைவியைத்
தோழி தேற்றியதாக அமைந்த பாடலில்
காணலாகும் உவமை,

“..... മടന്തരുക

உவக்காண் தோன்றுவ. ஓங்கி வியப்புடை
இரவலர் வருஷம் அளவை, அண்டரன்
பரவுதிர்ந்து தொகுத்த யானை போல,
உலகம் உவப்ப ஒதுஅரும்
வேறுபல உருவின், ஏர்தரும் மழையே”¹⁷
(நற்.237:5-10)

யானைகளை உடையவனாய் ஆய் அண்டிரன் விளங்கினான். அவனுடைய யானைக் கூட்டம் போன்று உலகம் மகிழுமாறு மழை பெய்ய எழுச்சி மிகுந்த மேகங்கள் ஓங்கித் தோன்றும். அவற்றை

அங்கே நீ பார்ப்பாயாக. இது அவர் மீண்டும் வருவதாகச் சொல்லிய பறுவம் அல்லவா. பசலை மிகப் பெற்ற தோனும் வாட்டமுற்று நீர் வடிக்கும் கண்களும் பழைய அழகு கெட்டு வேறுபெற்றன என்பது பாடலின் கருத்தாகும்.

பாரியின் பறம்புமலைப் போன்ற அழகுபெற்ற தலைவி

இல்செறிப்பு அறிவுற்றி தலைவியைத்
தலைவன் வரைவு கடாய வேண்டி நின்றதாக
அமைந்த பாடலானது,

“புள்ளுப்பதி சேரினும், புணர்ந்தூர்க் காணினும், பள்ளி யானையின் வெய்ய உயிரினை, கழிப்பட வருந்திய எவ்வளமாடு பெரிதுஅழிந்து, எனவ கேளாய், நினையின், நீநனி, உள்ளினும் பனிக்கும் ஒள்ளிழைக் குறுமகள், பேர்க்கிசை உருமொடு மாரி முற்றிய, பல்குடைக் கள்ளின் வண்மகிழ்ப் பாரி, பலவுற்று குன்றம் போலப் பெருங்கவின் எய்திய அருங்காப் பின்னே”॥
(நற்.253)

மிகுந்த முழக்கத்துடனும் இடியுடனும் மறைப் பெய்யும் காலத்தில் பனங் குடையில் இட்டு உண்ணும் கள்ளினால் வளப்பமான மகிழ்ச்சியற்ற பாரியினுடைய பலா மரங்கள் விளங்கும் பறம்பு மலை. அத் தகைய பறம்பு மலையின் பொலிவைப்போன்ற ஓளி பொருந்திய அணிகளை உடைய இளமகளாகிய தலைவியும் அழகு அமையப் பெற்றாள். இவ்வாறு புதிதாய் அழகு அமைவதால் அதனைக் கண்டு அஞ்சிய தாய் அவளை வீட்டுக்காவலில் வைத்தாள். அதனால் களவுச் செயல்கள் நடைபெறவில்லை. தலைவி உள்ளம் நடுங்கினாள். நீயோ, பறவைகள் கூடுகளில் சென்று இணைந்து இன்புற்றாலும் காதலராய் இணைந்தோரைக் கண்டாலும், படுக்கையில் கிடக்கும் யானை போவப் பெருமுக்க விடுகின்றாய். மேலும் மிகுதியான வருத்தத்தால் ஏற்படும் துன்பத்திற்கு மனம் கலங்கி நான் கூறுவதனையும் கேளாதவனாய் வேறு ஏதோ கருதிநிற்கின்றாய் எனத் தலைவனிடம் தோழி எடுத்துரைப்பதாக அமைந்துள்ளது.

இருப்பை என்னும் நகரம் போன்ற தலைவியின் அழகு

பகை மிகுதலால் வந்த பகைமன்னரை அழித்து வென்றவனும், சிவந்த வேலூடையவனுமாகிய விரான் என்பவனின் நிறைந்த புனல் வாயிலில் அருகமைந்த இருப்பை என்னும் நகரம் போன்று என்னுடைய அழகு விளங்கிற்று என்பதாக அமைந்த பாடலானது.

“வெய்யை போல முயங்குதி, முனையைத் தெவ்வர்த் தேய்த்த செவ்வேல் வயவன் மலிபுனல் வாயில் இருப்பை அன்னன் ஒலிபல் கூந்தல் நலம்பெறப் புனைந்த முகைஅவிழ் கோதை வாட்டிய பகை வண்மன், யான் மறந்து அமை கலனே”¹⁹(நற்.260:5-10)

ஊடல் மறுத்த தலைமகள், என்னுடைய அழகு கெடுமாறு தவிக்கவிட்டாய். என்னலம் கெட்டுத் தளைத்துப் பலவாக விளங்கும் கூந்தலில் அழகு பெறச்சூடிய பூமாலை வாடச் செய்த பகைவனும் ந்யல்லவா என்றும், உன் செய்கையை நான் மறக்க மாட்டேன் என்று தலைவி தலைவனிடம் எடுத்துரைப்பதாக அமைகிறது.

ஓரியின் கொல்லிமலை மயில்போன்ற கூந்தல் உடைய தலைவி

காய்ந்த புல்லை மேய்ந்து உதிர்ந்து விழுமாறு முற்றிய கொம்பையுடைய கலைமான் சேற்றிலும் ஆடியது. அதனை எய்யும் ஓலியுடைய அம்பினையும் வில்லினையும் உடைய வீர்களின் தலைவனாகப் பொலிவுடைய தோளில் கவசம் உடையவனாக மிஞிலி என்பான் விளங்குவான். அவன் பாதுகாக்கும் பாரம் என்ற ஊரினைப் போலவும் ஆத்திமாலையை உடையவனாகவும் சிற்றார் பலவற்றை ஆஸ்பவனாகவும் சிறு கோல் உடையனவனாகவும் சோழன் விளங்குவான். அவனுடைய ஆரேறு என்னும் ஊரினைப் போலவும், மழை போன்ற கொடையையும், கள் உணவையும் உடைய ஓரியின் கொல்லி மலையில் செறுக்கிய மயிலின் தோகையைப் போலவும் தளைத்த மெல்லிய கூந்தலை உடையவள் தலைவி என்பதாக அமைந்த பாடல்.

“இறுகுபல் மேய்ந்த அறுகோட்டு முற்றல் ஆள்ளல் ஆடிய புள்ளி வரிக்கலை வீளை அம்பின் வில்லோர் பெருமகன், பூந்தோள் யாப்பின் மிஞிலி, காக்கும் பாரத்து அன்ன ஆர மார்பின் சிறுகோற் சென்னி ஆரேற் றன்ன மாரி வண்மகிழ் ஓரி கொல்லிக் கலிமயில் கலாவத்து அன்ன, இவள் ஒலிமென் கூந்தல் நம்வயி னானே”²⁰ (நற்.265)

தலைவி என்றும் நம்மேல் அன்புடையவள் என்று தலைவன் தன் நெஞ்சிற்கு எடுத்துரைப்பதாக அமைந்த பாடலாகும் மேலும் இப்பாடலில் மிஞிலி, பாரம், ஆரேறு, கொல்லி மலை ஆகியவற்றின் குறிப்புகள் அடங்கியுள்ளன.

பகைமன்னர் மகளிர் கூந்தலை கொய்த நன்னன்

பெண்கொலை புரிந்த நன்னன் செய்த கொடுமையை விட தலைவிக்குத் தலைவன் செய்தது கொடுமை வாய்ந்த ஒன்றாகத் தோழி எடுத்துரைக்கும் பாடல்.

“விரிசுளைப் பொலிந்த பரியுடை நன்மான் வேந்தர் ஓட்டிய ஏந்துவேல் நன்னன் கூந்தல் முரற்சியின் கொடிதே, மறப்பல் மாதோ, நின்விறல்தகை மையே”²¹ (நற்.270)

நன்னன் போரில் வெற்றி அடைந்த உடன் தோற்றுவனுடைய ஊரில் வாழும் மகளிரின் கூந்தலை கொய்துள்ளான். அப்படி அவன் பெண்களுக்கு செய்த கொடுமையைக் காட்டிலும் தலைவியைப் பிரிந்து சென்ற செயல் மிகக் கொடுமையாயிற்று என தோழி தலைவனைக் கடிந்துகொண்டதை அறியமுடிகிறது.

முள்ளுர் மன்னன் திருமுடிக்காரி

தலைவியைப் பிரிந்து சென்ற தலைவனிடம் எடுத்துரைக்க வேண்டிய விடயங்களைப் பாணற்குத் தோழி உணர்த்தியது.

“..... கொண்மோ பாண,
மாதிருள் முள்ளுர் மன்னன் மாஹர்ந்து,

எல்லித் தாரிய இனநிரைப்
பல்ஆன் கிழவரின் அழிந்தகிவள் நலனே”²²
(நற்.291:5-8)

பாணனே முள்ளூர் மன்னாகிய மலையமான் திருமுடிக்காரி குதிரைப்படையும் மிகுந்த ஆற்றல் கொண்டவன் ஆவான். பக்கட்டத்தைக் கவர்ந்து சென்றவன் காரி என்று தெரிந்தாலும்கூட முள்ளூர் சென்று பகவை மீட்பது கடினம் என்று பகைவர் அஞ்சவர். காரியை எதிர்த்துப் போரிட்டவனுடைய நாடு எவ்வாறு பாழானதோ அதுபோல் தலைவனைப் பிரிந்த தலைவியின் அழகு உள்ளது. இதை நீர் இடம்பெயர்ந்து வேறிடம் சென்றதால் நீரின்றிச் சுருங்கிய செறிந்த சேற்றுப் பரப்பில் கொழுப்புடைய தலையைக் கொண்ட மீன்களை அருந்துவதற்காக நாரைக் கூட்டம் குவிந்த வெண்மையான மனல் மேட்டில் ஏறியிருக்கும். நாரைகளின் காட்சி அரசர்களின் புகழ் மிக்க காலாட்படையின் கூட்டம் போல் தோன்றும். அத்தகைய குளிர்ந்த பெரிய கடற்கரைத் துறையை உடைய தலைவனிடம் சென்று இவளது நலனை உள்ளபடி எடுத்துரைப்பாயாக என்பது இப்பாடல் அடிகளின் பொருளாகும்.

தழும்பனின் ஊனுாரில் பிச்சையேற்கும் யானையைப் போல் தலைவன் நிலை

வாயில் மறுத்து வரைவு கடாயதும், பரத்தையர் ஒழுக்கத்தைக் கண்டித்தும் நொதுமலராளர் வரைவின் காரணமாகத் தோழி தலைவனின் நிலையைக் கூறிய விதமாக அமைந்த பாடல்.

“..... பெருந்தேர் பண்ணினம் முன்கடை நிர்திச் சென்றிசி னோனே நீயும், தேரொடு வந்து பேர்தல் செல்லாது, நெய்வார்ந் தன்னதுய் அடங்கு நரம்பின் இரும்பாண் ஒக்கல் தலைவன், பெரும்புண் ஏர் தழும்பன் ஊனுார் ஆங்கண், பிச்சை குழ்பெருங் களிறு போலெம் அட்டில் ஒலை தொட்டனை நின்மே”²³ (நற்.300:5-12)

பெரிய தேரை அஸங்கரித்து நம் வாயிலில் நிறுத்தி விட்டுப் பரத்தையை நாடிச் சென்றான். நீ அவனுடைய தேரோடு வந்து அவன் பின்னேச் செல்லாமல், போரில் பெறும் புண் பட்ட அழகுடைய தழும்பன் என்பானின் ஊனுார் என்னுமிடத்தில் பிச்சைக்கு வந்து நிற்கும் பெரிய யானையைப் போல, எமது சமையல் கூடக் கூறையின் பணை ஒலையைத் தொட்டு நிற்கின்றாய் என்று தலைவனிடம் வாயில் மறுத்தத் தலைவியின் செயலாகப் பாடலடிகளின் அமைந்துள்ளன.

காரியைக் கண்ட ஓரியைச் சேர்ந்தவர்களின் இரைச்சல்போல் தலைவிகள்

பரத்தையாடிமிருந்து தலைவனைப் பாதுகாக்க தலைவியின் செயலை காரிக்கும் ஓரிக்கும் நடந்த போரை வைத் து கருத் து வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது.

“ஓரிக் கொன்ற ஒருபெருந் தெருவில் காரி புக்க நேரார் புலம்போல், கல்லெலன் றன்றால், ஊரே, அதற்கொண்டு, ஏழில்மா மேனி மகளிர் விழுமாந்தனர், தம் கொழுநரைக் காத்தே”²⁴ (நற்.320:5-10)

எனும் பாடலடிகளின் வாயிலாக, ஒரு நாள் தழை ஆடை உடுத்திக் கொண்டு தழை அசையும் அடிவயிற்றை உடையவளாய் தெருவின் வழிச்சென்றனள் பரத்தை. அக்காரணத்திற்காக இவ்வூரில் கல்லெலன்னும் நகை ஓலி உண்டாயிற்று. அது எவ்வாறு இருந்தது என்றால் மிகுந்த வெற்றியை உடைய கொல்லி மலைக்குத் தலைவனாகிய வல்வில் ஓரியைப் போரில் மலையமான் திருமுடிக்காரி கொண்றான். ஓரியின் கிறப்பினைக் குறித்து அவனுடைய ஒப்பற்ற தெருவில் அனைவரும் ஒன்றுகூடிப் பேரிரைச்சல் போட்டதைப் போல் பரத்தையின் செயல் அமைந்தது. தழையாடை உடுத்தியவளைக் கண்ட பெண்கள் தம் கணவரைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு சென்று காவலில் வைத்துப் பரத்தையிடமிருந்து பாதுகாத்து நன்மை அடைந்தனர் என்பது பொருளாகும்.

விரான் இருப்பையூர் போன்ற அழகு
தொலையட்டும் தொடாதே

பரத் தையர் ஒழுக்கம் மேற் கொண்ட
தலைவரைப் பார்த்து தலைவி என்னைத் தோடாதே
என்று கடிந்து ஊடல் கொண்ட விதத்தை,

“தேர்வண் விரான் இருப்பை அன்ன, என்
தொல்கவின் தொலையினும் தொலைக, சார
விடேன், விடுக்கும்வென் ஆயின், கடைஇக்
கவவுக்கை தாங்கும் மதுகைய குவவுமுலை
சாடிய சாந்தினை வாடிய கோதையை,
ஆகதில் கலம்கழித் தற்று,
வாரல், வாழிய, கவவுதிநின் ரோளே”²⁵
(நற்.350:4-10)

எனும் பாடலடிகளில் நயம்பட எடுத்துரைக்கின்றன. தம்மைத் தேடிவரும் இரவலர்களுக்குத் தேரைக் கொடுக்கும் வள்ளம்மை மிக்க விரான் என்பவனுடைய இருப்பையூர் போன்ற எனது அழகு நீங்குவதாயினும் நீங்கட்டும் நீ என் அருகில் நெருங்க அனுமதியேன். என் சொற்கள் உன்னை விலக்கினாலும் என்னோடுப் பொருந்திய கைகள் உன்னைத் தழுவும். நீ பரத்தையின் குவிந்த மார்பகத்தால் மோதப்பட்ட சந்தனத்தைக் கொண்டுள்ளாய். அவளால் தழுவப்பட்டதால் துவண்ட மாலையையும் கொண்டுள்ளாய். அதனால் உன்னைத் தொடுதல் கலம் கழிந்து தாழி முதலியவற்றைத் தீண்டியது போல் ஆகும் எனவே இங்கு வரவேண்டாம் உன்னைத் தழுவி நின்ற பரத்தை வாழ் வாளாக என்று தலைவி தலைவனிடம் ஊடியதை அறியமுடிகிறது.

அஞ்சியின் அன்புமிகுந்த உள்ளம் போல அன்புகொண்ட தலைவி

பிரிவிடை ஆற்றாளாகிய தலைவி பருவம் கண்டு சொல்லியதாக அமைந்த பாடலின் உவமையானது சிறப்புடையதாகும்.

“கரைபொருது இழிதரும் கான்யாற்று
இருக்கரை

வேர்களீர் மராஅத்து அம்தளீர் போல,
நடுங்கல் ஆனா நெஞ்சமொடு, இடும்பை

யாங்களாம் தாங்குவென் மற்றே? ஒங்குசெலல்
கடும்பகட்டு யானை நெடுமான் அஞ்சி,
ஈர நெஞ்சமோடு இசைசேண் விளங்கத்
தேர்வீசு இருக்கை போல,
மாரி இர்கி மான்றன்றால் மழையே”²⁶
(நற்.381:3-10)

யானைப் படையையும் குதிரைப் படையையும்
உடையவனாகிய அஞ்சி என்பான் அன்புமிகுந்த
உள்ளத்தோடு தன் புகழ் நீண்டநாள் நிற்க
வேண்டும் என்று கருதி தேர்களைப் பரிசிலாக
இரவலர்க்குக் கொடுக்கின்ற நாள்அவையைப்
போல மேகம் மழையைப் பொழிந்து ஒரே
நிலையில் பெய்வதான கார்காலம் வந்தது. நான்
தாங்குவதற்கு அரிய துயரத்தைக் கொண்டுள்ளதால்
அதன் விளைவாக நான் இறந்து விடின் அவரிடம்
அன்புடையேன் என்பது உறுதியாகும். நான்
இறவாமையால் அவரிடம் அன்பிலேன் அல்லேனா?
அத்தகைய அன்பில்லாதவருக்கு அவர் அருள்
செய்யவில்லை. இத்தகு நிலையில் காட்டாற்றின்
வெள்ளத்தில் கரைகளில் பிடிப்பற்றுக் காற்றில்
அசையும் மரத்தினது மென்மையான தளிரைப்
போல நடுக்கம் கொண்ட நெஞ்சத்தோடு
தலைவனின் பரிவைத் தாங்குவதாகத் தலைவி
எடுத்துரைப்பதாகப் பாடலடிகள் அமைந்துள்ளன.

முடிவுரை

நற்றினையில் பிரிவிடை ஆற்றாளாகிய தலைவியின் நலிவுகளை எடுத்துரைப்பதான பெரும்பாலான பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. தலைவனின் பிரிவால் தலைவி உற்ற பசலைஞாய், பரத்தையர் ஒழுக்கம் மேற்கொண்ட தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தல், தோழி அறத்தோடு நீற்றல், தலைவன் மேற்கொண்ட காதலால் தலைவியைக் குறித்தெழுந்த அல் ஆகியவற்றை விளக்கப் புலவர் பாடலினாடே உவமைகளை நயம்பட பொருள் விளக்கத்திற்காகப் பயன்படுத்தினர். பொருள் விளக்கம் ஒரு பக்கமிருப்பினும், சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த வேந்தர்கள், குறுநில மன்னர்களின் போராற்றல், கொடையுள்ளம், நகர் வலிமை, இயற்கை வளம் ஆகியவற்றை அறிவதற்கும்

வாரலாற்றுண்மைகளைத் தெளிவதற்கும் பாடல்கள் துணைசெய்கின்றன. இதன் அடிப்படையில் பாரி, காரி, ஓரி, ஆய்அண்டிரன், நன்னன், மலையன், பழையன், புல்லி, அன்னி, திதியன், அழிசி, முவன், தமுப்பன், மினிலி, விராஅன், அஞ்சி போன்ற குறுநிலமன்னர்களைப் பற்றியும், அவர்களோடு தொடர்புடைய பறம்புமலை, கொல்லிமலை, தொண்டி, போர்ஓர், மாந்தை, கிடங்கில், அம்பர், ஆர்க்காடு, முள்ளூர், தேரெழுந்தூர், இருப்பை நகரம், பாரம், ஆரேறு, ஊனூர் முதலியனவற்றை பற்றியும் தலைவன் தலைவியின் காதல் நிகழ்வுகளை எடுத்துரைக்கப் புலவர்கள் கையாண்டுள்ள உவமையின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

சான்றெண் விளக்கம்

1. ச.சுபாஷ் சந்திரபோஸ் (உ.ஆ.), தண்டியலங்காரம், ப.38.
2. சுபாலச்சந்திரன், இலக்கியத் திறனாய்வு, ப.166.
3. அ.ச.ஞானசம்பந்தன், இலக்கியக்கலை, ப.240.
4. ச.வே.சுப்பிரமணியன், சங்க இலக்கியம் எட்டுத்தொகை மூலமும் தெளிவுரையும், ப.38.
5. மேலது, ப.39.
6. மேலது, ப.41.
7. மேலது, ப.44.
8. மு.அண்ணாமலை, திருக்குறள் தெளிவுரை, ப.268.
9. மேலது, ப.47.
10. மேலது, ப.61.
11. மேலது, ப.75.
12. மேலது, ப.86.
13. மேலது, ப.148.
14. மேலது, ப.188.
15. மேலது, ப.172.
16. மேலது, ப.180.
17. மேலது, ப.224.
18. மேலது, ப.237.
19. மேலது, ப.243.
20. மேலது, ப.247.
21. மேலது, ப.251.
22. மேலது, ப.267.
23. மேலது, ப.274.
24. மேலது, ப.290.
25. மேலது, ப.314.
26. மேலது, ப.338.

துணை நூற்பட்டியல்

1. அண்ணாமலை, மு, திருக்குறள் தெளிவுரை, முதற்பதிப்பு, ஜெனவரி 2000, பிரியா நிலையம், சென்னை – 14.
2. சுப்பிரமணியன், ச.வே., சங்க இலக்கியம் எட்டுத்தொகை, மூலமும் தெளிவுரையும், தொகுதி -1, முதற்பதிப்பு, குன் 2010, மணிவாசகர் பதிப்பகம், பாரிமுனை, சென்னை – 08.
3. சுபாஷ் சந்திரபோஸ், ச, தண்டியலங்காரம் உரையாசிரியர், மூன்றாம் பதிப்பு, 2017, இயல் வெளியீடு, தஞ்சாவூர் - 01.
4. ஞானசம்பந்தன், அ.ச., இலக்கியக்கலை, திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், முதற்பதிப்பு, 1999. சென்னை – 18.
5. பாலச்சந்திரன், ச. இலக்கியத் திறனாய்வு, நியூ செஞ்சரி புக் ஹவஸ்பிலிட், நான்காம் பதிப்பு, சென்னை – 50.

58

101. த. பாதுகாமி	முப்பது நிறுத்தொகைகள் அறிந்தொழில்படி பற்றிய வரலாற்றும் பதிவுகளும் இராஜாவாத்தின் நிலிரவாதத் தாக்குதல்களும் STUDYING POLITICAL LEADERSHIP OF Dr. C.N. ANNADURAI	713-718
102. A. CHITRADEVI & R. KUMARAN		719-727
103. போ. கலைச்செல்வன் & சி. கந்தி	எட்டுத்தொகை புறநாள்களில் அறங்கருத்துக்கள்	728-732
104. மு. தேவன்	சிவக சிற்தாமணியில் உருவுகம்	733-738
105. ஆ. மரிய தனபால்	நூற்றினாண்மீயில் உவணம் நயம்	739-749
106. S. PARVIN BANU & K. SHIVSHAKTI	STRUGGLE AND AFFLCTION OF NARIMAN VAKEEL IN ROHINTON MISTRY'S FAMILY MATTERS	750-756
107. R. SUGANYA DEVI & V. VIJAYARANGAM	AGRICULTURE CONDITION IN VILLUPURAM DISTRICT	757-761
108. ர. இனியா & ப. செந்தில்குமாரி	நா.முத்துக்குமார் கவிஞரைகளில் உத்திகள்	762-766
109. ம.கல்தூரி பாய் & ப. கண்ணுமத்து	மனைப்பாம்பு மனிதர்கள்' நாவலில் தலை மக்கள் மீதான வந்முறை	767-772
110. பா.தோலெட்டுமி & ப. செந்தில்குமாரி	சோ.க. படைப்புகளில் வேளாண் மக்களின் அவலங்கள்	773-776
111. மா.சாந்தி & இரா.குமார்	நாலடியாரில் கருவிகள்	777-784
112. ப.கோவீலா & க.தமிழ்மாறன்	தாய்க் கூற்றுப் பாடல்களில் மெய்ப்பாடுகள்	785-790
113. அ. அருள்ளெழுபிபா & கை.சங்கதா	கம்பர் கூறும் அரசியல் நெறிமுறைகள்	791-8-1
114. வே. சுபாவி	கலைஞரின் இதழியல் பங்களிப்பு முரசோலி	802-
115. க. இராஜேந்திரன்	பெண்ணியீசு சிற்தனையில் கண்ணகி	802-8.
116. நா. பால்கரன்	சன்மார்க்கும் சர்வோதயமும் (இராமவிங்க அடிகளாரும் ஆ. கிய வினோபாவு)	815-82
117. ஆ. கோவிந்தாராஜன்	மேலாண்மை பொன்னுச்சாரியின் சிறுக்கைகளில் மொழிந்தை	22-829
118. FAIYAZ HUSAIN	WORLD ENVIRONMENTAL ORGANIZATION: A TOOL TO BETTER GLO'	0-836
119. RAJANI RANJAN SINGH	ENVIRONMENTAL GOVERNANCE	
120. HASAN IMAM & MD RAHAT HASAN	ABILITY BELIEF OF TEACHER TRAINEES: A DESCRIPTIVE STUDY	8 844
121. RAJIYA SULTAN	COMBATING HUMAN TRAFFICKING IN SOUTH ASIAN SYSTEM OF INTERGOVERNMENTAL PARTS	8-858
122. க.கப்பிரமணியன்	DEMONITIZATION IN INDIA	819-869
123. ப. செந்தில் முருகன்	இயற்கை வருணான-சம்பந்தமாக தேவா. சங்க க.கியங்கள் பப்பு)	870-880
124. ப. பிரவினா	கட்டினாக கலித்துறை ஆ. புப் பா. நவ	881-887
125. அ. வதாமகேஸ்வரி	மலர்வதி புதினங்களில் மக. எ.வி.யல்	888-892
126. தெ.அகிலா	அழகர் கிள்ளை விடு தாது ம.ப்பும் பாடுபொரு டி	893-902
127. இரா. டெ. ஸெ. டி & சி. கா	புறநாடு மலியலும் கு.பெ.பாலக ஸ்னியனின் சிறுக களில் சமுதாயச் சிற்தனைகள்	903-908
128. அ. க. ரதைனிபா கை.க. கா	கம்ப. சாட்டும் தமிழர் பண்பாடு	909-915
129. பா.தோ. க.க்மி . ப. செந்தி. கா	சோ. காவல்களி நமபிக்கைகள்	916-926
130. BILAL AHMED BH. SHALINI D. NA	THE EXAMPLE FOR SUBSISTENCE IN A NEW WORLD IN BHARATI MUKHERJEE'S JASMINE AND MISS NEW INDIA	932-937
131. P. JAYAPRIY. BAN	SOCIAL STRATIFICATION AND RECRUITMENT PATTERN OF SEPOYS IN THE MADRAS ARMY	938-947
132. த. கவிதா	'காரமான பங்களா' சிறுக்கையில் அங்கதம்	948-951
133. GOBIND SINGH GURE	A COMPARATIVE STUDY OF MASTERY ON MINIMUM LEVEL OF EARNING COMPETENCIES IN COGNITIVE AREAS OF PRIMARY SCHOOL STUDENTS IN RELATION TO THE SCHOOL MANAGEMENT	952-960
134. க. மகேஸ்வரி	தேவர்மனியீசு 'பெண்கள் நந்திப்பு மலரில்' பெண்ணியீக கவிஞரைகள்	961-966
135. வாணி அறிவாளன்	ஒரு தமிழ்மாணவனின் தமிழப்பற்று	967-975
136. த. கவிதா	இனவரைவியல் பார்வையில் வீரமரணத்தி வழிபாடு	976-986
137. மு. தங்கம் & சி. அமகர்	குடும்ப அமைப்பில் பரத்தைமை ஏற்பும் எதிர்ப்பும்	987-991
138. R. UMAMAHESWARI & Y. SRINIVASA RAO	COMPANY AND NATURAL HISTORY IN COLONIAL INDIA: ROLE OF PATRICK RUSSELL IN MADRAS PRESIDENCY	992-997
139. மு. செந்தமிழ்செல்வி	நற்றினை தலைவரியின் 'ஆளுமை குானக்குத்தைகளில் பெண்ணியீம் பெரியார் சிற்தனையில் பெண் கல்வி	998-1001
140. பெ. ராஜேந்திரன்	தீர்மானம்	1002-1006
141. மு. திருமகள் & ப. இராசமாணிக்கம்	தீர்மானம்	1007-1016
142. K. MANIVANNAN	THIRUMANJCHERRI SRI UTVAHANATHASWAMY TEMPLE SCULPTURE	1017-1028
143. KISHOR KUMAR & MEENA KUMARI	A STUDY OF ACADEMIC ACHIEVEMENT IN MATHEMATICS OF SECONDARY SCHOOL STUDENTS IN RELATION TO LEARNING STYLES	1029-1036
144. M. PREMAPRIYA, M. JEYASEELAN & N. SATISH	ISSUES AND CHALLENGES OF FISHMONGER IN PONDICHERRY REGION	1037-1042
145. T. SELVAKKUMAR	PATRIARCHAL DUBIOUSNESS IN SUDHA MURTHY'S HOUSE OF CARDS: AN ANALYSIS	1043-1051
146. U.T. MUTHU	POLITICAL PROPAGANDA AND PROMOTIONS USING NEW MEDIA IN THE CONTEXT OF INDIAN PARLIAMENTARY ELECTIONS	1052-1057
147. N. RATHINAKUMAR	ESTABLISHMENT OF TASMAC	1058-1066
148. ந. பெரியசாமி	குறிஞ்சித்தினைச் செய்களும் குழலமைவும்	1067-1075
149. த. விஷ்ணுகுமாரன்	சங்கால தெய்வங்கள் வழிபாடு அறவியல் ஒரு பார்வை	1076-1081
150. SHAJILA BEEVI. S	WHY SELECTING GULF COUNTRIES?	1082-1088
	AN EXCLUSIVE ANALYSES OF GULF MIGRANT MUSLIM WOMEN IN KERALA	